

41. Eucharystia pamiątką śmierci i zmartwychwstania Jezusa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Odkrywanie i rozpoznawanie darów Bożych w życiu codziennym;
- Ukazanie tajemnic sprawowanych w znakach w każdej Eucharystii;
- Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za obecność zmartwychwstałego Jezusa wśród nas.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń wyjaśnia znaczenie chleba w ludzkim życiu;
- Poznaje nauczanie Jezusa o chlebie, w którym Jezus zawarł naukę o mocy Boga i zapowiedział, że da wszystkim nowy Pokarm na życie wieczne;
- Opowiada, czym jest Eucharystia, omawia jej znaczenie, związek z Ofiarą Jezusa;
- Wyjaśnia wyrazy: „tajemnica wiary”, „konsekracja”;
- Potrafi wskazać, jak ważna jest wiara w obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie i w Jego działanie;
- Umie powiedzieć, dlaczego Msza Święta jest uczta;
- Kształtuje w sobie postawę eucharystyczną, zwłaszcza ofiarowania siebie i jednoczenia się z Jezusem;
- Wie, jak należy się zachować w trakcie poszczególnych części liturgii Eucharystii.

Pojęcia, postaci:

Eucharystia jako uczta, zjednoczenie, ostatnia wieczerza.

Wartości:

miłość, jedność, wiara, wdzięczność.

Propozycja realizacji:

1. Katechezę można rozpocząć od pokazania ilustracji (dużych przyniesionych przez katechetę): Jezusa karmiącego tłumy na pustkowiu i Jezusa w Wieczerniku. Rozmowa z uczniami na temat tego, co widzą na

ilustracjach. Pytania: *Czy znacie uczucie głodu i pragnienia? Co wtedy człowiek czuje? O czym myśli? Jak to jest, odczuwać głód i pragnienie? Co to wam przypomina?*

2. Odczytanie fragmentu Ewangelii: Mk 6, 34–44. Prośba skierowana do dzieci, aby opowiedziały ten tekst. Zwrócenie uwagi na troskę Jezusa o ludzi, na polecenie Jezusa: „Wy dajcie im jeść”. *Chrystus oczekuje od swych uczniów gotowości do służby braciom, zaufania. Obiecuje, że będzie ich wspierał w trudnościach. Apostołowie przynoszą do Jezusa pięć chlebów i dwie ryby, a On sprawia, że tego pokarmu starczy dla wielu tysięcy ludzi.* Przypomnienie o szanowaniu chleba ze względu na to, co przypomina i dlatego, że jest darem Bożym.

3. Wytłumaczenie dzieciom, że istnieje jeszcze inny rodzaj głodu, który człowiek odczuwa, ale nie da się go zaspokoić zwykłym pokarmem. Przeczytanie fragmentu Ewangelii J 6, 27.35. Polecenie, by dzieci nauczyły się go na pamięć.

4. Przeczytanie opisu ostatniej wieczerzy (Łk 22, 7–20). Zwrócenie uwagi na podobieństwo tego opisu (wydarzenia) do cudownego nakarmienia tłumów:

- Jezus chce, żeby uczniowie przygotowali wieczerzę;
- odmawia błogosławieństwo, łamie chleb i podaje uczniom;
- pokarm, który im daje jest inny.

Pytania: *Co cudownego dokonało się na ostatniej wieczerzy? Jaki cud sprawił Jezus wcześniej, w trakcie swojej działalności publicznej? (W pierwszym przypadku rozmnożył chleb, było go więcej, starczyło, by nakarmić tłum; podczas ostatniej wieczerzy była to przemiana chleba w ciało).* Rozdanie dzieciom kartek ksero z dwoma fragmentami Ewangelii: Mk 6, 34–44 oraz Łk 22, 7–20. Prośba, aby dzieci zamalowały na żółto te linijki tekstu, które dotyczą rozmnożenia pokarmu oraz te, które dotyczą pokarmu, jaki Jezus rozdał uczniom w czasie ostatniej wieczerzy. Dzieci wklejają kartki do zeszytu. Następnie katecheta daje polecenie, żeby dzieci zapisały w zeszytach notatki (poniżej) i wykonały rysunki do tych fragmentów Ewangelii.

Notatka w zeszycie: *Jezus
chleb dla wielu tysięcy ludzi, zostało dwanaście koszy ułamków.*

Chleb i wino Ciało i Krew Jezusa.

5. Analiza słów Jezusa: „To jest Ciało moje za was wydane”. Wytłumaczenie związku między Eucharystią a Ofiarą Jezusa na krzyżu. Wykorzystanie tekstu z podręcznika, s. 99. Wyjaśnienie, dlaczego Eucharystia jest uobecnieniem męki i śmierci Jezusa. Wytłumaczenie tego trudnego słowa.
6. Wykonanie ćwiczeń w podręczniku. Nauka aklamacji.
7. Na zakończenie modlitwa uwielbienia, wyrażenie wdzięczności Bogu za Jego Ofiarę i obecność w Eucharystii, zaśpiewanie pieśni eucharystycznej.

Najważniejszą częścią Mszy Świętej jest **liturgia Eucharystii**, a w trakcie niej **przeistoczenie** czyli konsekracja. Chleb (hostia) i wino stają się Ciałem i Krwią Pańską. Potem je przyjmujemy. Podczas Mszy Świętej Jezus ofiarowuje się za nas w sposób bezkrwawy, pod postaciami chleba i wina.

Jak wypełniam życzenie i prośbę Jezusa: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy”?

Uczestniczę w najważniejszych tajemnicach naszej wiary. Mogę wtedy przynieść i ofiarować Jezusowi najdroższe sprawy swojego życia. Czy pamiętam o tym i ofiarowuję je Bogu?

W czasie **przygotowania darów ofiarnych** przygotowujemy stół ołtarzowy dla świętej Uczty Ofiarnej.

Modlitwa eucharystyczna, którą odmawia kapłan, wyraża uwielbienie i dziękczynienie (Eucharystia). Kapłan wypowiada słowa Chrystusa z ostatniej wieczerzy (słowa przeistoczenia), a chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Wierni angażują się w modlitwę kapłana poprzez odpowiedzi i wspólnotowe wezwania.

Modlitwa eucharystyczna jest najważniejszą modlitwą Mszy Świętej. Rozwinęła się z dwóch modlitw dziękczynnych, którymi modlił się Jezus przed i po ostatniej wieczerzy. *Modlitwa eucharystyczna* jest dzisiaj bardzo długą modlitwą! Posiada zawsze określony budowę.

BUDOWA MODLITWY EUCHARYSTYCZNEJ

Modlitwa eucharystyczna składa się z jedenastu elementów: Rozpoczynamy ją wezwaniami wprowadzającymi. Jest to krótki, radosny **dialog kapłana z wiernymi**:

Kapłan: Pan z wami!

Wierni: I z duchem twoim!

K: W górę serca!

W: Wznosimy je do Pana!

K: Dzięki składamy Panu Bogu naszemu!

W: Godne to i sprawiedliwe!

Dziękujemy i wielbimy... Boga Ojca, za Jezusa Chrystusa i za wszystko, co On dla nas uczynił. Dlatego właśnie modlitwę tę nazywa się *Modlitwą eucharystyczną*. Greckie słowo „eucharystia” znaczy ‘dziękczynienie’.

Śpiewamy wspólnie... uwielbienie i chwałę Bogu w hymnie: Święty, Święty, Święty.

Prosimy..., aby dary chleba i wina stały się Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa. Równocześnie kapłan wyciąga ręce nad darami i czyni nad nimi znak krzyża.

Centrum *Modlitwy eucharystycznej* stanowią słowa Chrystusa z ostatniej wieczerzy (słowa przeistoczenia):

K: To jest Ciało moje, które za was będzie wydane. To jest kielich Krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę.

Lud odpowiada:

W: Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Wspominamy... śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa.

Modlimy się... modlitwą ofiarowania. Mówi ona, że Ofiara Chrystusa jest obecna wśród nas.

Prosimy..., aby Bóg przez Komunię Świętą zjednoczył wszystkich we wspólnocie z Chrystusem i wzajemnie między sobą.

Razem z nami świętują... wielka wspólnota Kościoła (papież, biskupi, kapłani, diakoni, wszyscy wierzący na całej ziemi), święci w Niebie (Najświętsza Maryja Panna, apostołowie i wielu innych), zmarli.

Kończymy Modlitwę eucharystyczną... słowami uwielbienia i chwały dla Pana Boga oraz naszym potwierdzeniem poprzez: Amen.

K: PRZEZ CHRYSTUSA, Z CHRYSTUSEM I W CHRYSTUSIE, TOBIE, BOŻE, OJCZE WSZECHMOGĄCY, W JEDNOŚCI DUCHA ŚWIĘTEGO, WSZELKA CZEŚĆ I CHWAŁA, PRZEZ WSZYSTKIE WIEKI WIEKÓW.

W: AMEN.

Przyjmujemy Komunię Świętą. W Komunii Świętej Jezus przychodzi do nas w świętej uczcie.

PODSTAWOWA ZASADA DOTYCZĄCA PRZYJMOWANIA KOMUNII ŚWIĘTEJ

Nie przyjmuję nigdy Komunii Świętej:

- tylko dlatego, że inni do niej przystępują!
- gdy pokłóć się z kimś i nie jestem gotowy z nim się pojednać!
- gdy działam automatycznie!

„Komunia” z łac. oznacza ‘wspólnotę’. Gdy przystępujesz do Komunii Świętej, pomyśl, że w Świętym Chlebie Chrystus pragnie w szczególny sposób nam siebie podarować: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane” – mówi.

Przyjęcie Komunii Świętej oznacza:

- że jestem na nowo we wspólnocie z Chrystusem!
- że trwam we wspólnocie ze wszystkimi chrześcijanami, którzy razem ze mną przystępują do Komunii Świętej!

Kiedy przyjąłeś już Komunię Świętą, usiądź na swoim miejscu:

- nie rozglądaj się wokoło po kościele!
 - nie rozmawiaj z sąsiadem!
 - patrz przed siebie i módl się przez chwilę w milczeniu do Jezusa Chrystusa. Dziękuj Jezusowi, że przyszedł do ciebie i że daje ci siłę do wierzenia i kochania bliźniego! Proś Go za tych, których kochasz (rodziców, krewnych, przyjaciół), za ludzi znajdujących się w potrzebie (chorych, samotnych, głodnych), za tych, dla których musisz być lepszy, za zmarłych, których znałeś!
- Możesz także pomodlić się za siebie. Powiedz Jezusowi, do czego potrzebujesz szczególnych sił, w czym chciałbyś wytrwać.

Na podst.: http://www.diecezja.waw.pl/dsl/mini_budowa (z dnia 6.01.2013).